

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1684/2023
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Надежде Видић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Јовчић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији су заједнички пуномоћници Вукашин Илић и Драгана Марковић, адвокати из ..., ради утврђења и по противтужби тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији су заједнички пуномоћници Вукашин Илић и Драгана Марковић, адвокати из ..., против тужилаца ЕЕ из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Јовчић, адвокат из ... и ЖЖ из ... чији је пуномоћник Зорица Митровић, адвокат из ... и ЗЗ из ..., чији је пуномоћник Ана Ђинђић Станимировић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1465/22 од 12.07.2022. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1465/22 од 12.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1465/22 од 12.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 2856/21 од 25.11.2021. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ и утврђено да је сада пок. ИИ, бив. из ..., преминула ..2009. године, сачинила судско завештање у предмету Општинског суда у Алексинцу Р 434/96 дана 06.12.1996. године, којим је својим припадајућим делом заједничке имовине од 1/2, стечене заједничким радом и средствима током трајања брака са супругом пок. ЈЈ, а које обухвата породичну стамбену зграду, површине 109 м², изграђену на к.п. бр. ..., површине 525 м², из ЛН бр. .. за КО ..., затим новчана средства на динарским и девизним рачунима код Комерцијалне банке и Банке Поштанска штедионица и својим уделом од 1/2 заједничке имовине у КО ..., располагала у корист свог супружника, сада пок. ЈЈ, бив. из ..., као надживелог брачног друга, који је преминуо ...2012. године, што су тужени ВВ, ГГ, ДД

и ЂЂ дужни да им ово право признају. Ставом 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да заоставштину пок. ЈЈ, бив. из ..., рођеног ...1926. године, преминулог ...2012. године, а који је надживели брачни друг из брака са пок. ИИ, бив. из ..., у делу од 1/2 по основу судског завештања Р 434/96 од 06.12.1996. године, сачињеним од стране његове сада пок. супруге, ИИ, бив. из ..., и по основу заједничке имовине стечене у браку са сада пок. ИИ, бив. из ..., представља имовина наведена у том ставу изреке, а што су тужени дужни да то право признају тужиоцима. Ставом 3. изреке, одбијен је као неоснован, противтужбени захтев тужених , ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ који су тражили да се према тужиоцима АА и ББ и ЖЖ из ..., као и ЗЗ из ..., утврди да заоставштину пок. ИИ, бив. из ..., чине непокретности наведене у том ставу изреке. Ставом 4. изреке, тужени ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ су обавезани да тужиоцима АА и ББ накнаде трошкове парничног поступка у износу од 471.850,00 динара, ЖЖ у износу од 229.500,00 динара и ЗЗ у износу од 229.500,00 динара, све са законском затезном каматом, почев од извршења па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1465/22 од 12.07.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужених против тужилаца-тужилаца ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ и потврдио пресуду Основног суда у Алексинцу П 2856/21 од 25.11.2021. године, у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу четвртом изреке, тако што су обавезани тужени-противтужиоци ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ да накнаде трошкове поступка тужиоцима-противтуженима АА и ББ, у износу од 710.625,00 динара, као и туженима ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., у износу од по 193.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремену ревизију су изјавили тужени ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији ревидената прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење постојања и садржине судског завештања које је сачинила пок. ИИ, бив. из ... и утврђење њене заоставштине. Побижана пресуда којом је усвојен тужбени, а одбијен противтужбени захтев, донета је применом одредбе члана 171. Закона о наслеђивању, на основу утврђеног чињеничног стања да је пок. ИИ сачинила судско завештање, које је уништено након њене смрти и

да је тим завештањем располагала својим уделом од 1/2 у имовини стеченој у току трајања брака са супругом, пок. ЈЈ. Указивање ревидената на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења постојања завештања тужиоци су поднели 24.09.2013. године, док је противтужба поднета 10.03.2014. године, тако што ни у тужби ни у противтужби није опредељена вредност предмета спора, а таксе су опредељене у износима од по 9.750,00 динара за вредност предмета спора од 100.000,00 динара, према тарифном броју 1. Таксене тарифе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужених-противтужилаца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Преиначење првостепене пресуде у делу одлуке о трошковима поступка, није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, пошто се та одредба примењује само када је у питању општи режим допуштености овог правног лека, али не и на одлуку о споредном потраживању и трошковима поступка, који по одредби члана 28. Закона о парничном поступку, не чине главну ствар и нису меродавни за одређивање вредности предмета спора.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**